

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:	
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	

Dansurile moderne.

Incontestabil, că după război s'au sălbătăcit moravurile. Dovadă e faptul, că popoarele civilizate din Europa au aflat de bine să împrumute muzică și dansuri dela cei goi și buzați din Africa.

Această marfă nouă de import trecu fără greutate frontierele continentului nostru, sălășluindu-se dea binele și la noi în țară.

Episcopi, bărbați de școală, părinți îngrijorați își ridică glasul contra dansurilor de origină sălbatică, dar toate sunt înzadar, căci ele continuă să bântue.

Epidemia dansului modern îi apucă și pe unii oameni bătrâni din orașele mari, cari, spre mirarea lumii, se înscriu în școale de dans și dansează de să prăpădesc.

Femei din elita societății nu se mulțumesc, că dansează pe parchetul luciu al saloanelor somptuoase de dans, ci trebuie să se scoboară în duhoarea tavernelor, unde își frământă corpul de și mai mare groaza.

În atmosfera aceasta de ameteală morală ne sosește ordinul Ministerului de Interne, care supune la taxe grele toate sălile publice unde se dansează.

În fața acestui ordin ministerial ne întrebăm, ce este dansul?

Dansul este complexul unor mișcări corporale, cari se execută cu gust și grație la sunetul muzicii.

Dacă aceste mișcări corporale se execută la perfecție, ele devin aceea ce numim artă.

Dansurile, sau cum le numim noi „jocurile” sunt un fel de comoară a popoarelor. Fiecare popor are „jocurile” sale specifice, care îl caracterizează. „Jocurile” de care este legat sufleteste.

În pătura sănătoasă a țărânimii, în sânul burgezimii bine educate, în cercurile înalte ale aristocrației, pretutindenii dansul este considerat ca un preludiu, ca un fel de pregătire a tinerilor ființe pentru calea deschisă a vieții.

Dansul cel adevărat e chemat să însuflețeze, să nobileze.

De aceea nu credem, că Dl. Ministru al Internelor, care este unul dintre poeții noștri cei mari și cunoaște mai bine decât oricine rostul dansurilor, să aibă cunoștință despre cuprinsul rigid al acestui ordin, care impune dansurile la taxe cu colorit de pedeapsă, fără să facă vre-o deosebire între aceea ce este decent și ce este obscen.

Una din două: sau sunt dansurile moderne compatibile cu amărâta noastră de morală și atunci e păcat, ca domeniul lor să fie restrâns, sau sunt timbrate de imorale, în care caz trebuie extirpate cu fier și pucioasă.

Dar până când ordinul ministerial va sta în picioare, bogătașii, care își pot permite luxul de a plăti 5000 Lei pe oră, vor dansa și mai departe „more africano”, iar celor ce n'au bani, ci numai creștere, nu li o fi dată posibilitatea să danseze în săli publice măcar un vals, sau o horă națională.

A. Moaca.

Rolul bisericii creștine în viața individului și a societății.*

De: clericul D. Daicoviciu.

Două sunt motivele principale care impun arătarea rolului bisericii creștine în viața individului și a societății: întâi, *indiferentismul religios*, care a cuprins păturiile de sus ale societății noastre, părerea, adesea neexprimată, dar pe care o citești foarte ușor de pe fețele multor intelectuali de-ai noștri, că religia creștină e bună doar pentru mulțimea incultă, pentru norod; ea nu mai poate satisface exigențele așazisului om civilizată. A fi credincios, însemnează în mintea acestor pretinși *intelectuali*, a fi un om incult, ignorant, în tot cazul un înapoiat.

Al doilea motiv e direcția greșită pe care a luat-o omenirea astăzi ca să câștige ceea ce a urmărit ea totdeauna, *fericirea*, dar pe care n'a găsit-o tocmai pentru că o caută acolo unde nu se poate afla în *materialism*. Astăzi, mai mult de cât ori când, omul caută această fericire în *afară*, printr'o goană nebună după avuții, situații etc. fără să-și dea seama că fericirea *nu este în afară de el*, că ea zace tocmai în sufletul lui — „Impărăția lui Dzeu în noi și prin noi se face! —; că oricât și-ar revărsa forțele sufletești în lumea externă, perfecționându-și mijloacele de trai, sporindu-și confortul — cât timp nu-și va îngriji de suflet, nu-și va aduna comori și în cer, — nu va fi mulțumit cu sine însuși și cu lumea, adică nu va fi fericit.

Vremea noastră se caracterizează printr'o expansiune, printr'o energie furioasă în *afară*; omul a ajuns să stăpânească multe, dar tocmai din acest motiv nu se mai stăpânește pe el însuși; a reușit să cucerească natura în bună parte — n'avem decât să ne gândim la radiofonie — dar s'a pierdut pe sine; a dat tot confortul trupului dar și-a uitat de suflet!

Și aici e răul!

*Mai presus de o criză financiară, avem azi o criză sufletească ce se datorește aproape exclusiv faptului că omul a inclinat prea mult spre ceea ce-i trecător, spre pământesc, iar răul nu va pieri decât atunci când oamenii vor recunoaște că adevărata lor viață nu se reduce la grămădiri de averi pentru ele însele; nu se reduce la păr tuns »à garçon« și niște sălbatice figuri de Charleston, ci că singura posibilitate de fericire este

să umbli 'n căile Domnului așa cum arată religia creștină, analizându-ți și criticându-ți sufletul, — mijloace cari sunt produsul specific al creștinismului în viața spirituală europeană.

În cele ce urmează voi căuta să arăt, pe deoparte că religia creștină este tot atât de necesară omului civilizată ca și celui simplu, pe de alta că nemulțumirii generale de azi nu-i poate pune capăt decât o adevărată viață creștinească. Însă, deoarece viața individului și a societății este atât de amplă, încât a o cuprinde în întregime e aproape imposibil, mă voi mărgini a scoate 'n relief rolul bisericii creștine doar din câteva puncte de vedere mai însemnate începând cu *Educația*.

„Orice creștere binefăcută se întemeiază pe religiunea creștină. Căci, ce pildă mai frumoasă poate fi pentru copii decât viața lui Isus. În El copiii văd modelul neîntrecut de bunătate, de blândețe și de supunere. Isus este singurul Ideal către care trebuie să îndrumăm mintea și inima fragedă a copiilor.“ — „Numai educația religioasă produce efectele dorite căci numai ea nu este supusă fluctuațiilor omenești, ci își întemeiază autoritatea pe însuș Dzeu.“

În viața individului cel mai însemnat rol îl are biserica creștină din punct de vedere al *Credinței* cu derivata ei, *Speranța*, singurele în stare — cum vom vedea — să dea un rost vieții căci numai ele făuresc idealuri. S'a zis că știința a făcut credința inutilă; Dar să vedem dacă-i adevărată această afirmațiune. Omul în toate vremurile a simțit nevoia de-a-și explica originea lumii; s'a întrebat și se întreabă mereu cine este el, de unde vine, unde se găsește și mai ales încotro merge? Știința izvorăște din *intelență*, din rațiune și deaceea nu poate făuri idealuri: inteligența nu cunoaște decât categoriile de *real* și *nereal*, *adevărat* și *fals*. Ea este doar un aparat de înregistrare a realității, *indiferent* față de *valoare* și *nevaloare*. Omul însă e mai mult decât un aparat de înregistrare; El nu e ființă curat intelectuală care să se poată mulțumi cu crâmpie de știință; el este mai ales *voință* și *sentiment* și deaceea omul are și poezie, artă, *credință*, *religie*! Știința nu va umplea niciodată în întregime sufletul omului, cum zice și Goethe: „Existența supra rațiunea omenească, nu se împarte exact, ci mai rămâne un rest“, căci, pe lângă întrebările ce este și cum este, la cari răspunde știința, omul nu poate scăpa de întrebarea pentru ce, pentru ce există lumea? la care nu ne poate da răspuns decât credința. Senzul lucrurilor ni-l tâlmăcește doar religia, nu cu idei pentru rațiune, ci cu simbole sfinte pentru suflet!

Dar mai mult chiar: Știința nu numai că nu poate explica *senzul* lucrurilor, *rostul* nostru,

* Conferința ținută la ședința festivă a societății de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela Institutul nostru teologic, ce a avut loc în ziua de 30 Ianuarie 1927.

că nu ne poate oferi idealuri, — ea nu ne răspunde, cu o siguranță nemijlocită, nici măcar la întrebările *ce este și cum este*, după cum ne arată filosoful Kant în opera sa „Critica Rațiunii pure“, ci și la aceste întrebări tot numai credința ne poate da răspuns satisfăcător! Și iată de ce:

Ceeace cunoaștem noi despre lume, nu este însăși lumea așa cum s'o fi aflând *în sine*, ci numai raportul ei față cu noi, rezultatul atingerii ei cu organizația noastră subiectivă, adică *senzațiile și stările noastre sufletești*. Noi vedem lumea nu *în sine*, nu cum este ea, de fapt, ci așa cum ni-o arată prisma organizației noastre prin care o privim.

„Ce este ea *în sine*, ce sunt lucrurile *în sine*, nu știm și nici nu putem ști căci nu putem eși din noi, din organizația noastră, ca să le privim în ele însele, independent de raportul lor cu noi. *Aceasta este absolut imposibil*“. Dar cu toate că nu putem cunoaște decât *aparența sau fenomenul, lucrul în sine sau numenul* trebuie să fie ceva *real* căci altfel — zice Kant — am ajunge la această propoziție absurdă: că există aparența, fără să fie ceva care să apară! Lucrul în sine există adevărat, dar pentru conceperea lui, pentru oceanul misterului și al necunoscutului, nu avem altceva decât barca *credinței*, căci, după cum recunoaște chiar Voltaire: „Ceeace se poate încredința fără teamă, este, că Dzeu e infinit, iar mintea (rațiunea) omenească e foarte mărginită“.

Apoi, cunoștința, chiar *cunoștința experimentală* nu este un conținut primit în mod *pasiv* din realitatea externă, ci un produs al activității spontane a *subiectului*. Noi totdeauna ne îndreptăm spre lumea din afară, spre „non-eu“ cu un »*nisus formativus*«, adică cu o *tendență* de-a-l vedea într'un *anumit* fel, cum *am vrea să fie*, cum *credem* că este, *nu cum este el în realitate!* — Așa se explică faptul că unul și același obiect *altfel* e văzut de un naturalist, *altfel* de un artist și *cu totul deosebit* de către un negustor. — De aceea s'a zis mai nou că *atâta știu, cât cred!*

Necesitatea credinței se vede și din faptul că ea se găsește chiar și la acei cari resping în principiu orice credință: De ex. și materialistul *crede* în isbânda cauzei drepte, în precumpănirea adevărului, a dreptății, — crede așa dar într'o orânduire a lumii. Până și pesimistul *crede* în cele din urmă în isbânda lucrului mai bun, întrucât *crede* în scăparea de rău: neființa care va veni, este doar ceva mai bun față de ființare.

(Urmează)

Regulamentul

de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii Ortodoxe Române.

(Continuare).

Art. 119. — După terminarea cercetării, procesul-verbal încheiat în cauză cu toate piesele anexe, se va trimite îndată cu raport chiriarhiei care a ordonat ancheta.

Art. 120. — În raport, persoana delegată cu ancheta își va da opinia sa, potrivit impresiei ce și-a făcut la cercetare și din depozițiile părților, asupra vinovăției sau nevinovăției celui reclamat.

Art. 121. — Atât procedura de informație prealabilă cât și cea de anchetă — unde va fi cazul — se vor împlini, ambele în termen de cel mult 30 zile dela data când persoana însărcinată cu ancheta a primit delegația din partea chiriarhului.

Întârzierea peste acest termen atrage după sine pedepsirea delegatului pe cale disciplinară.

Art. 122. — Opinia sa e considerată ca act de autoritate și nu angajează față de părțile împlicate cu nimic persoana sa.

Art. 123. — Îndată ce persoana instituită cu anchetarea a depus la cancelaria chiriarhiei rezultatul cercetării, referentul secțiunii administrative-bisericești, studiază actele, dacă au fost întocmite conform formelor și regulilor stabilite, dacă cuprind și lămuresc în totul chestiunea, face referat chiriarhului asupra rezultatului anchetei și după cum va fi cazul va face propunere pentru neurmărire sau pentru trimitere în judecată a vinovatului. Toată această lucrare se va face în răstimp de cel mult 8 zile.

Art. 124. — Dacă se vor dovedi oarecari neajunsuri, chiriarhul poate să poruncească foștilor anchetatori sau altor persoane, ca să completeze ancheta.

Art. 125. — Dacă din cercetările făcute, chiriarhul la propunerea referentului secției administrativ-bisericești găsește că nu este caz de trimitere în judecată, afacerea sau se va clasa, sau dacă sunt necesare unele din măsurile disciplinare prevăzute în art. 56 chiriarhul le va aplica făcându-se mențiune despre aceasta în statul personal (foaia calificativă) al persoanei supusă disciplinei.

Art. 126. — Fiecare chiriarhie e datoare să țină un registru stat-personal (foaie calificativă) al fiecărui membru al clerului mirean și al celui alt personal bisericesc din eparhie în care, pe lângă celelalte date statistice relativ la starea persoanelor, se vor însemna pedepsele, recompensele și tot ce privește activitatea și moralitatea persoanelor din cler și cel alt personal bisericesc.

Art. 127. — Acest registru constituie un act confidențial în mâna chiriarhului și nimic nu se poate trece în el, afară de datele statistice, decât de mâna chiriarhului, sau a delegatului său și numai în urma unei delegații scrise date de chiriarh.

Notările neadevărate și divulgările din partea delegatului chiriarhal se pedepsesc cu trimiterea acestuia în judecata consistorului.

Art. 128. — Orice însemnări făcute de alte persoane în acest registru rămân fără nici o valoare.

Art. 129. — În caz de trimiterea în judecată a unei persoane bisericești din oficiu pe baza foaii calificate se va anexa și o copie autenticată de chiriarh după foaia calificativă a persoanei în chestiune.

Art. 130. — Dacă din actele de cercetare chiriarhal socotește că persoana în chestiune este vinovată, va înainta consistorului dosarul afacerii spre judecată.

Odată afacerea trimisă în judecată, cursul procesului nu se mai poate opri, ci rămâne să se pronunțe judecata.

Art. 131. — Președintele consistorului îndată ce primește dosarul efectiv cu ordin de chemare în judecată, o înscrie pe rol și dispune citarea părților și a celorlalți martori pe cari judecata ar mai găsi necesar să-i mai asculte. (Art. 109).

Procedura chemării în judecată

Art. 132. — Pentru toate cazurile termenul de înfățișare al părților în fața consistorului nu va fi mai lung de o lună dela data înscrierii pe rolul de judecată.

Art. 133. — Citațiunile vor fi astfel redactate:

I) din parohia comuna
. județul este citat a se prezenta
în fața consistorului spiritual eparhial al episcopiei . .
. în ziua de . . . la orele . . din zi în orașul
. strada No. . . . cu orice acte va fi
având în chestiunea pentru care

(Aci se cuprinde obiectul citațiunii).

Art. 134. — Martorii (art. 109) se citează, fără mențiunea obiectului pentru care sunt chemați să se înfățișeze în fața consistorului spiritual eparhial.

Art. 135. — Pentru cazurile trimise în judecată pe baza art. 78. alin. b, se va trimite acuzatului odată cu citația de chemare și arătarea punctelor de învinuire.

Art. 136. — În toate cazurile de lipsuri de formă neprevăzute de acest regulament, decide consistoriul.

Judecarea proceselor

A. Ședințe.

Art. 137. — Consistoriul, pentru judecarea proceselor, ține ședința la reședința fiecărei eparhii în camerele ce se destinează și în zilele și orele hotărâte anume. Ședințele vor fi prezidate de către persoana anume desemnată, conform art. 70, alineatul 3 din acest regulament. Cancelaria consistorului va avea un grefier din personalul cancelariei eparhiale, cu copiiștii trebuitori.

Art. 138. — Orele obligatorii pentru ținerea ședințelor sunt cele arătate în citații.

Nu vor fi zile de judecată Duminicile și sărbătorile și nici în prima zi după sărbători și Dumineci.

Art. 139. — La ședințele consistorului nu vor putea asista decât părțile împicinate cu martorii și apărătorii lor, cum și organul de acuzare.

Art. 140. — Conducerea desbaterilor o are președintele, care ține și buna rânduială. Tot ce va ordona el în această privință se va executa întocmai.

Art. 141. — Dacă vreo persoană din acelea care asistă la judecată va turbura liniștea va fi chemată la ordine de către președinte.

În caz când neliniștea continuă președintele va putea înlătura din sala ședințelor pe tulburători, iar dacă se împotrivesc va cere concursul forței publice.

Art. 142. — Dacă părțile împicinate direct sau prin apărătorii lor, trec marginile bunei cuviințe și rostesc injurii sau orice cuvinte necuviincioase, președintele lei va chema la ordine pentru prima oară, iar pentru a doua oară le va lua cuvântul.

Pentru cazuri mai grave președintele consistorului va deschide acțiune contra persoanei vinovate.

Art. 143. — În toate cazurile de necuviință sau agresiune din partea părților, procesul va continua să se judece cu excluderea însă din ședință a celor necuviincioși sau agresivi, contra cărora consistorul rămâne în dreptul său de a se folosi și de celelalte căi de răspundere bisericești și civile.

În cazul însă când, necuviința sau agresiunea va veni din partea apărătorilor, aceștia se vor trimite în judecata comisiei prevăzută de art. 217 din acest regulament.

Art. 144. — După împrejurări președintele consistoriului va putea cere concursul forței publice chiar mai înainte de începerea ședinței spre a se păzi ordinea și liniștea în judecarea procesului.

(Urmează).

Aforisme.

De A. Moaca.

Sămânței principiilor morale îi trebuie multă umezeală, ca să încolțească.

*

Numai după ce ai terminat școala vieții cu succes, devini pe deplin calificat.

*

Dacă în recoltă s'ar afla atâtea grăunțe seci, câte vorbe de clacă se rostesc zilnic, de sigur că am pieri de foame.

*

Când ți-ai pierdut nădejdea, ți-ai așternut mormântul.

*

„Dreptatea socială“ e cam chioară, câte odată surdă, une-ori oloagă.

*

Să căutăm a ne asigura în viață cât de multe acorduri armonice, căci ele dau la olaltă fericirea noastră.

ȘTIRI

Distincție. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif a împărtășit binecuvântarea sa arhierască de a purta brău roșu, preotului Iosif Drăgoiu din Rusca-montană, fost până acum paroh în Globurău.

Sincere felicitări!

O nouă faptă creștinească. Încă în vara anului 1926, fostul senator și deputat sinodal și congresual, dl Ioan Marcu, învățător în pensiune în Bocșa-montană, împreună cu soția sa Iuliana, au destinat, întru memoria decedatului lor fiu Dr. Iuliu Marcu, un fond de Lei 10.000, din ale cărui interese să se distribuie burse pe seama studenților cu purtare morală bună și săraci din eparhia noastră, cari cercetează școale medii sau superioare, având preferință fiii de învățători ortodocși români din dieceză.

Acest fond urmă să se inactiveze abia după ce va fi ajuns suma de Lei 20.000—, fie prin augmentarea lui de către fondatori, fie prin capitalizarea intereselor.

Generoșii fondatori, în dorința lor de a vedea inactivat cât mai curând acest fond, zilele acestea au încunoștiințat Consiliul nostru eparhial, că au augmentat fondul lor cu încă Lei 10.000—, înaintând suma aceasta Cassei diecezane.

Încrestăm cu plăcere această nouă faptă creștinească a donatorilor, căci este o nouă dovadă, că inima lor este cuprinsă de cele mai alese sentimente.

Bunul Dumnezeu să le hărăzească bătrânețe fericite, pentru ca să aibe mângăerea de a vedea ștergându-se, din rodul muncii lor cinstite, cât mai multe lacrimi de suferințe de pe ochii studenților noștri nevoiași.

Retribuțiunile preoțești pe Decembrie 1926, în lipsa de credit suficient, nu s'au putut ridica încă dela Administrația financiară din Logoj. S'a întreprins la locul competent pentru delegarea creditului necesar, dar' până astăzi, după cum ni-se spune din partea Administrației financiare, ordinul de credit n'a sosit încă, în urma căreia informațiuni s'a întreprins din nou.

Regretăm mult ușurătatea cu care unii preoți colportează știrea tendențioasă și nefondată, că Consiliului eparhial ar fi ridicat banii și i-ar fi depus la bancă.

Atragem atențiunea respectivilor colportatori, că în caz de repetiție, pot urma măsuri disciplinare pentru dâșii.

Membri mirenești la Adunarea eparhială din dieceza noastră au fost aleși:

1. în cercul I Valeaboului: Dr. Virgil Budințian, primmedic orășanesc în Caransebeș și Iuliu Vuia, profesor în Caransebeș;

2. în cercul II Logoj: Dr. George Dobrin, avocat, fost prefect în Logoj și Dr. Caius Brediceanu, fost ministru, avocat în București;

3. în cercul III Zgribești: Dimitrie Sgăvêrdia, controlor cons. în Caransebeș și Cornel Mircea, subrevizor școlar în Logoj;

4. în cercul IV Făget: Dr. George Gârda, avocat, fost deputat în Făget și Dr. Iosif Popoviciu, profesor universitar în Cluj;

5. în cercul V Coșava: Romulus Boldea, prefect de Severin și Simeon Ionașiu, învățător în Marginea;

6. în cercul VI Buziaș: Dr. Victor Mercea, avocat în Timișoara și Valeriu Boleanțu, subprefectul jud. Timiș-Torontal în Timișoara;

7. în cercul VII Jebel: Dr. Vasile Loichița, profesor universitar în Cernăuți și Petru Savii, subrevizor de control în Timișoara;

8. în cercul IX Fizeș: Ioan Penția, directorul liceului „Traian Doda” în Caransebeș și Patrichie Rămneanțu, fost deputat, inv. în pens. în Timișoara.

9. în cercul X Vârșeț: Gavrilă Mihailov, colonel în pens. în Vârșeț și Alexandru Butoarcă, jurist în Vârșeț.

10. în cercul XI Răcăldia: Dr. Nicolae Imbroane, deputat și avocat în Timișoara și Terentie Buhescu, inginer silvic. în Oravița;

11. în cercul XII Sasca-montană: Dr. Octavian Jucu, subprefectul jud. Caraș în Oravița și Dr. Mihail Grosșian, senator și avocat în Timișoara.

12. în cercul XIII Oravița-montană: Dr. Petru Cornean, fost prefect, avocat în Oravița și Dr. Pavel Liuba, primar comunal în Oravița;

13. în cercul XIV Recița-Montană: Cornel Milutinovits, primpretor în Recița-montană și Cornel Bojîncă, avocat și deputat în Timișoara;

14. în cercul XV Bocșa-montană: Dr. Aurel Oprea, cons. de Curtea de apel în pens. și Octavian Furlugian, deputat în București;

15. în cercul XVI Caransebeș: Ilie Orzescu, fost deputat, președ. Com. de avere în Caransebeș și Aurel Moaca, consilier-referent eparhial în Caransebeș.

16. în cercul XVII Teregova: Petru Fotoc, deputat, priminginer silv. în Teregova și Dimitrie Burai, inspector școlar în Timișoara;

17. în cercul XVIII Mehadia: Dr. Valeriu Braniște, fost șef de resort, publicist în Logoj și Stefan Bornuz, priminginer silv. în Orșova;

18. în cercul XIX Bozovici: Romulus Boldea, prefect de Severin în Logoj și Domaschin Stroca, priminginer silv. în Bozovici;

19. în cercul XX Satul-nou: Dr. Ioan Jian, fost deputat în Camera sârbească, adv. în Timișoara și Dr. Mihail Grosșianu, senator și avocat în Timișoara.

Rezultatul din cercul VIII Ciacova nu-l cunoaștem.

Repausul duminical. Ministerul Muncii face cunoscut, că decizia ministerială Nr. 39430 din 20 Dec. 1926 nu se referă la cărciumile din comunele rurale

din Ardeal, Banat și Bucovina, pentru care s'a dat și se menține în vigoare decizia ministerială Nr. 35617 din 28 Nov. 1925, prin care s'a hotărât, ca în comunele rurale din Ardeal, Banat și Bucovina, cârciumile să rămână închise toată ziua, în timpul Duminicilor și al sărbătorilor legale.

Incasarea impozitelor de cult. Consiliul de miniștri a autorizat Ministeriul de Finanțe, să ia măsuri ca impozitele de cult ale confesiunilor cu organizațiune autonomă, stabilite asupra oredincioșilor lor pe anul 1927, să poată fi încasate prin organele fiscale ale statului în baza debitelor stabilite în bugetele lor pe anul în curs.

Descoperire arheologică. Institutul arheologic din Cracovia execută săpături în satul Modinice. Au fost constatate urme de așezări omenești din epoca neolitică, cu 3000 ani înaintea erei creștine. Nu departe de aceste tocure s'au descoperit resturi ale locuirii regiunii de către triburile slave la începutul istoriei polone. Săpăturile au dus la desgroparea de însemnate obiecte, cari vor contribui la clarificarea diferitelor probleme arheologice.

Comemorarea centenarului lui Pestalozzi în România. În 17 Februarie 1927 s'au împlinit 100 de ani dela moartea marelui educator al omenirii, Pestalozzi. Prin opera sa pedagogică și plină de entuziasm și sacrificiu puse în înalțarea poporului din mizeria economică și morală, educatorul elvețian și-a cucerit renumele de „educator al omenirii“. Toate țările au luat măsuri pentru a-i pregăti o comemorare vrednică. Nici școala românească nu poate lipsi dela o asemenea manifestare. La Universitatea din București, dl prof. G. G. Antonescu va ținea o serie de prelegeri asupra lui Pestalozzi. În acelaș scop, Cassa școalelor apreciind importanța comemorării lui Pestalozzi, pentru a trezi un nou suflu de idealism în școala română, a reeditat în a treia ediție studiul „Pestalozzi și Culturalizarea Poporului“, al dlui profesor universitar G. G. Antonescu.

Concurs.

Pe baza deciziei Ven. Cons. diecezan din 9 Dec. 1926. Nr. 4169 B., se escrie concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia I. de clasa III. din Criciova (protopresbiteratul Lugojului), rămasă vacantă pe urma preotului Romul Popoviciu.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 29 jug., după care alesul preot va solvi dările.
2. Un intravilan de 800□.
3. Stola uzitată.

În lipsă de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Lugoj, adresate fiind Consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poftiți să se prezinte în vre'o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua algerii.

Criciova, din ședința comitetului parohial ținută la 15 Ianuarie 1927.

Silviu Șecoșan

președinte.

Aurel Doboșan

notar.

În conțelegere cu mine:

Dr. George Popoviciu m. p.

protopresbiter.

Nr. 215 B. ex. 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial d'dto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B., ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și biroul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 26 Ianuarie 1927.

Filaret Musta m. p.

Arhiereu, Vicariu episcopesc

Cercul de Recrutare Lugoj.

Itinerariul

Consiliului de Recrutare Lugoj clasa anului 1928.

Se aduce la cunoștința tinerilor cari aparțin clasei 1928, născuți 1906, omișilor claselor mai vechi, scutiților de comisiunea de control din anul 1920, născuți 1880 și până la 1896 și absenți la revizuirea din anul 1926, dispensațiilor ca susținători de familie cari urmează a fi prezentați la recrutare 3 ani consecutivi pentru a dovedi că se achită de îndatoririle ce au ca dispensați, amănăților de Consiliul de recrutare al clasei 1927, precum și tuturora celor cu situația militară neclarificată, că:

Toți aceștia se vor prezenta Consiliului de Recrutare al clasei 1928 în zilele și ordinea arătată mai jos la reședința plășilor după cum urmează:

- 1 și 2 Martie plasa Margina;
- 3, 4 și 5 Martie plasa Făget;
- 7 și 8 Martie plasa Birchiș;
- 10, 11 și 12 Martie plasa Balint;
- 13, 14 și 15 Martie plasa Lugoj;
- 16, 17 și 18 Martie Lugoj oraș;
- 19, 20, 21 și 22 Martie plasa Sacu;
- 24, 25, 26 și 27 Martie plasa Caransebeș;
- 29, 30, 31 Martie și 1 Aprilie plasa Teregoava;
- 3, 4, 5 și 6 Aprilie plasa Orșova.

Cu începere dela 8 Aprilie 1927 până la 13 Aprilie și dela 27 Aprilie și până la 30 Aprilie 1927 se vor prezenta în fața Consiliului de Recrutare în Lugoj.

toți tinerii de pe teritoriul Cercului, cari n'au avut actele complete relative la amănări, dispense și orice alte reclamațiuni.

Toți cei interesați vor cere lămuriri dela notarul comunal.

Comandantul Cercului
de Recrutare Lugoj

Colonel BRAZDĂ

Șeful Biuroului Recrutarei

Lt. Colonel indescifrabil

Publicațiune de licitație.

Pentru acoperirea bisericii cu țiglă, repararea obezei și a turnului, precum și a tinichei de pe turn din comuna Poiana (jud. Severin), se publică licitațiune, ce se va ține în 25 Martie 1927 (Bunavestire) la oara 2 p. m., când reflectanții sunt rugați să se prezinte.

Preliminarul de spese se poate vedea în toată ziua la oficiul parohial ort. rom. din Poiana.

Poiana, la 23 Februarie 1927.

Florea Cioloca
preș. Cons. paroh

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial ort. rom. din Caransebeș ditto 10 Iunie 1926 Nr. 1953 B, se escrie licitațiune minuendă pentru repararea bisericei din lemn din comuna ort. rom. Bichigi.

Prețul de esclamare este 200.000 Lei. Lemnul și peatra trebuincioasă le va da comuna bisericească.

Licitațiunea se va ține la primăria comunală în 20 Martie a. c., la oarele 2 p. m.

Doritorii de a întreprinde acest lucru să se prezinte în ziua amintită, având a depune vadiul de 10% din prețul esclămării, în bani gata ori în hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri precum și condițiunile de licitațiune se pot vedea în orice zi la oficiul parohial din loc.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de preferință asupra acelor măestrii întreprinzători, în cari va avea mai multă încredere.

Întreprinzătorul nu are drept de a pretinde diurne sau spese de călătorie.

Întreprinzătorul nu este în drept se rebonifice comunei bisericești spesele avute cu compunerea planului.

Spesele contractului și timbrele le va suporta întreprinzătorul.

Bichigi, din ședința Consiliului parohial, ținută în 20 Februarie 1927.

Patrichie Miclăuș
paroh, președinte

Petru Faur
notar

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 296 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3595/1925 efectuându-se execuțiunea la 7 August 1926 în favorul următorului Lazar Cuzma reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Dragu pentru suma de 487 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume: una cocie se va vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3231/1926 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 487 Lei — bani capital, cu 10% interese din 11 August 1926 și spesele de 310 Lei 10 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 8 Martie 1927 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitații s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștea au drepturi câștigate de acoperire asupra licitații în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 101 Port. 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1088/1926 efectuându-se execuțiunea la 12 Maiu 1926 în favorul următorului Gheorghe Isac reprez. prin avocatul Dr. Alexandru Morariu pentru suma de 1100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate cari s'au prețuit în 9800 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casă și cassa de bani (Wertheim) se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 1779/1926 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 1100 Lei — bani capital, cu 5% interese din 2 Aprilie 1924 și spesele de 1211 Lei 40 bani staverite până în prezent

se fixează termenul de licitație **pe ziua de 3-lea Martie 1927 la orele 2 p. m. în comuna Ohaba-bistra la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel.: **G Muran.**

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 392 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2185/1926 efectuându-se execuțiunea la 23 Septemvrie 1926 în favorul urmăritului Firma Robert Hallé reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 11236 Lei — bani capital, și acces. mobilele sechestrare și suprasechestrare cari s'au prețuit în 30.000 Lei — bani și anume: 1 motor marca „Karl Backmann Nr. 3167” se va vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 4079/1926 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 11236 Lei — bani capital, cu 12% interese din 16 Iunie 1926 și spesele de 2667 Lei 40 ban staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 14-lea Martie 1927 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881. se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel.: **M. Guran.**

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 577 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4393/1926 efectuându-se execuțiunea la 9 Decemvrie 1926 în favorul urmăritului Robert Halle reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 2527 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și supra-sechestrare cari s'au prețuit în 24.000 Lei — bani și anume: 2 junci, 1 vacă, 2 porci și 2 cai se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5447/1926 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 2527 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Octomvrie 1926 și spesele de 1660 Lei 60 bani staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 9-lea Martie 1927 la orele 10 a. m. în comuna Ciuta la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel.: **M. Guran.**

CASA No. 663 Strada PUNTEI
din Caransebeș
cu 3 camere, SE VINDE
curte și grădină
din mână liberă. Informațiuni la

EMIL STOIAN

preot ort. rom.
Valeapai
p. u. Berzovia (Jud. Caraș).